

-ผู้หญิงกับลิปสติกสีธรรมชาติ-

ผู้หญิงที่ชอบทาลิปสติกสีธรรมชาติมักเป็นตัวของตัวเอง
มีความเป็นธรรมชาติสูง เรียบง่าย สบายๆ นิสัยแมนๆ
เธอต้องการความรักแบบที่ไม่มากไม่น้อย แต่...ไม่หาย

-ธาดา VS แสนดี-

เขาคือ...เพลย์บอยหนุ่มหล่อ นิ่งขรึม และมีปมในใจ
เธอคือ...สาวหล่อที่ทั้งเท่และนิสัยแมนยิ่งกว่าผู้ชาย
เมื่อหนุ่มหล่อกับสาวเท่มาเจอกัน...รักครั้งนี้จะเป็นเช่นไร!

บทนำ

มีคนบอกว่าผู้หญิงกับผู้ชายเป็นเพื่อนสนิทกันไม่ได้
บอกเลยนะว่าฉันได้แต่หัวเราะและไม่เคยเชื่อสักครั้ง
จนกระทั่ง...เกิดเรื่องระหว่างเราขึ้น...ในคืนนั้น

คอนโดฯ S ห้อง 603

เช้าวันอาทิตย์...

"ปวดหัวเป็นบ้าเลยแฮะ"

'แสนดี' ตื่นขึ้นพร้อมกับอาการปวดระบมไปทั่วร่างกายไม่แพ้อาการ
ปวดศีรษะ เธอแทบไม่มีแรงลุกออกจากเตียง ทั้งหมดทั้งมวลคงเป็นผลมาจาก
ปาร์ตี้อย่างหนักเมื่อคืน

ความจริงแล้วเธอไม่ใช่คนรักการปาร์ตี้ นานที่ปีหนเธอถึงจะไป แต่
เมื่อคืนเป็นวันเกิด 'พีท' ชายหนุ่มผู้รักการปาร์ตี้เป็นชีวิตจิตใจ แถมเขา
ยังเป็นเหมือนหัวหน้ากลุ่มเพื่อนสนิท เธอก็เลยต้องไปร่วมด้วย

มันเลียงไม่ได้เลยที่จะไม่กิน ดื่ม และเต้นรำ แต่สิ่งที่น่ารำคาญที่สุด
สำหรับแสนดีคงเป็นเรื่องที่มักจะมีผู้หญิงเข้ามาเกาะเกาะเธอ ไซ้ ฟังไม่ผิด

หรือก...ผู้หญิง ไม่ใช่ผู้ชาย

แสนดีกำลังเรียนอยู่คณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่สาม เธออายุสิบเก้าปี สูงเกือบหนึ่งร้อยเจ็ดสิบเซนติเมตร มีเรือนผมสีเทาเข้มหยักคกเป็นลอนใหญ่และค่อนข้างหนา เธอมีนิยน์ตาสีดำสนิท ชอบเขียนขอบตาเข้มเพื่อให้ดวงตาเรียวยสวยของเธอเด่นชัดและมีเสน่ห์มากขึ้น

13

ถึงแม้แสนดีจะแต่งหน้าและแต่งตัวอยู่บ้าง แต่ด้วยความที่ตอนแรกคุณพ่อกับคุณแม่อยากให้ลูกคนสุดท้องเป็นผู้ชาย แล้วเธอดันโผล่มาเป็นผู้หญิง จึงถูกเลี้ยงดูให้คล้ายเด็กผู้ชาย เธอเลยมีนิสัยค่อนข้างหัวานิดๆ แมนหน่อยๆ การแต่งตัวก็จะเป็นแนวสวย หล่อ และเท่จนสาวกรีด

บางทีเธอก็แมนเกินหน้าเกินตาบรรดาพี่น้องสาวสวยอีกสี่คน แถมนเพื่อนผู้ชายยังชอบแซวว่าเธอเป็นหนุ่มหล่ออีกคนในกลุ่มด้วย และลิปสติกสีโปรดของสาวที่มีความเป็นธรรมชาติสูงคนนี้ก็คือ 'ลิปสติกสีธรรมชาติ (Natural Kiss)'

แสนดีควานหาไอโฟนที่ตกอยู่บนเตียงก่อนจะหยิบมันขึ้นมาดูบนหน้าจอโชว์ว่ามีคนที่ไม่รู้จักไลน์และส่งข้อความมาหาหลายข้อความจนทำให้เธอต้องถอนหายใจ

เมื่อคืน 'จูน' เพื่อนผู้ชายในกลุ่มคงถือวิสาสะแจกเบอร์โทรและไลน์ของเธอให้ผู้หญิงอีกแนวๆ หมอนั่นชอบทำแบบนี้ประจำ เพราะรู้ว่าถึงเธอจะแมนแค่ไหน แต่ก็ไม่ได้เป็นทอมหรือเลสเบี้ยน

หมอนั่นเลยใช้เธอเป็นเครื่องมือล่าเบอร์สาวๆ เพื่อเอาไว้จีบเองนะสิ! "สงสัยต้องทำให้หูชาหน่อยแล้วไอ้หมอนี่"

แสนดีวางไอโฟนลงแล้วกวาดสายตามองไปรอบห้องถึงรู้ว่าเธอไม่ได้นอนอยู่บนเตียงในห้องของตัวเอง หญิงสาวขมวดคิ้วยุ่ง เธอนึกว่าเมื่อคืนนี้พี่ทจะพาไปส่งที่ห้องเสื้อของเธอเสียอีก

แต่...ห้องมันคั่นๆ แะะ

เธอคิดในใจ จำได้ว่าห้องที่ตกแต่งด้วยสีดำและขาวเป็นหลักคือห้องของ 'ธาดา' เพื่อนในกลุ่มเดียวกัน แม้ห้องนี้จะแคบไปหน่อย แต่ก็มียี่ห้อห้องครัว ห้องนอน และห้องนั่งเล่นแบ่งออกเป็นสัดส่วนลงตัว สงสัย

เมื่อคืนนี้พี่ที่จะพาเธอลับมาพร้อมธาดา แต่พี่ก็เลยไปส่งเธอเลยทิ้งไว้ที่ห้องนี้เลย

ว่าแต่...หมอนั่นไปอยู่ที่ไหนกันล่ะ

คิดแล้วแสนดีก็รีบมองหาเจ้าของห้อง แล้วสายตาก็ไปสะดุดอยู่ที่ใครคนหนึ่งซึ่งนอนหันหลังอยู่ข้างเธอ รอยสักรูปสิงโตเต็มแผ่นหลังที่ดูสวยอาร์ต และเท่าในเวลาเดียวกันบอกให้เธอรู้ว่าเขาเป็นใคร

แสนดีถูกพรอดขึ้นมาเพราะรู้สึกแปลกๆ กับการที่มานอนบนเตียงเดียวกับผู้ชาย ถึงแม้เขาจะเป็นเพื่อนสนิทที่เคยกอดคอหรือไล่เตะกันมาตั้งแต่สมัยเรียนปีหนึ่งก็เถอะ

ที่ว่า...เธอลับต้องตกใจหลังไหล่ออกมาจากผ้าห่มแล้วพบว่าตัวเองมีอาการเย็นวาบเนื่องจากบนร่างกายมีเพียงชุดชั้นในสีดำเท่านั้น!

แสนดีหันไปมองธาดาอีกครั้งแล้วหัวใจก็แทบจะหยุดเต้นเมื่อนึกขึ้นได้ว่าเธอเห็นรอยสักเพราะเขาถอดเสื้อและสวมเพียงกางเกงยีนตัวเดียว... ในหัวของเธอจึงเริ่มนึกย้อนไปถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นเมื่อคืนนี้ แต่นึกยังไงก็นึกไม่ออกและจำอะไรไม่ได้เลยนอกจากว่าเธอกำลังปาร์ตี้อยู่ในบ้านฟิท แล้วก็ถูกหมอนั่นหิ้วออกมาเท่านั้น

"ไอ้ธาดา!"

แสนดีดึงผ้าห่มขึ้นมาคลุมตัวไว้แล้วกระซอกโหล่นคนตัวสูงให้หันมาคุยกัน...ธาดาเรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ชั้นปีที่สามเหมือนกับเธอ แต่เขาอาศัยลิบเฮ็ดปีเพราะเคยพักการเรียนเนื่องจากมีปัญหาครอบครัวและเรื่องเงิน ความจริงแสนดีก็ถือว่าอายุน้อยกว่าเพื่อนในรุ่นเดียวกันหลายคน เพราะเธอเข้าเรียนก่อนเกณฑ์แถมยังเกิดปลายปีอีกต่างหาก (บรรดาพี่ๆ ของเธอก็ถูกส่งเข้าเรียนก่อนเกณฑ์กันทุกคน) ตอนนี้เป็นเจ้าของร้านสักที่กำลังมีชื่อเสียงอย่าง 'Thada Studio' และเป็นที่สนใจของผู้ที่คลั่งไคล้ลายสัก ธาดาสูงหนึ่งร้อยแปดสิบหกเซนติเมตร รูปร่างค่อนข้างผอมไปสักหน่อย แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังพอจะมีกล้ามเนื้อแบบผู้ชายออกกำลังกาย ซึ่งถือว่าดูดีมากคนหนึ่ง

ธาดาเป็นลูกครึ่งไทย-ฝรั่งเศส นัยน์ตาสีน้ำเงินอมเทา เรือนผม

หยักศกสีน้ำตาลอมเทายาวประป่า และเขาจะชอบเอาผมมัดหูข้างหนึ่ง หรือไม่ก็รวบครึ่งศีรษะ ปล่อยข้างหน้าให้ปรกลงมาเล็กน้อยเซอร์ๆ แต่มีความเจ้าสำอางแฝงอยู่ ปกติธาดาคะแต่งตัวไม่เยอะ แต่ก็ออกมาดูดี จนผู้หญิงหลงหัวปักหัวปำ

15

ยกเว้น...ผู้หญิงอย่างแสนดี!

เธอรู้ได้รู้ทุกอย่างทุกอย่าง ไม่มีวันที่เธอจะหลงเขาแน่นอน

"ธาดา! แกตื่นมาคุยกับเราเดี๋ยวนี้เลยนะ!"

เมื่ออีกฝ่ายยังไม่ยอมลุกขึ้นมา แสนดีจึงทั้งเขย่าและกระซอกไล่ล่าเขาแรงขึ้น

"อะไรวะ"

ธาดาจำต้องงัวเงียลืมตาขึ้นมามองคนที่กำลังอาละวาดเขาอยู่

"ลุกขึ้น! เดี่ยวนี้!" แสนดีสั่งเสียงแข็ง

"เป็นบ้าอะไรของแก ฉันจะนอน"

"ตื่นมาคุยกับเราก่อน"

"ไว้คุยทีหลังไม่ได้หรือไง"

"ไม่ได้! ถ้าแกไม่ตื่น เราจะกระทุบแกให้ตายจมเตียงเดี๋ยวนี้แหละ"

แสนดีกระซอกแซกคนตัวสูงเอาไว้มือเขาทำท่าว่าจะนอนหันหลังให้เธออีกครั้ง คราวนี้ธาดาจึงผุดตัวลุกขึ้นมานั่งอย่างหัวเสีย โปหน้าหล่อเหลาดูหงุดหงิดเต็มทน

"ว่าแต่แก...ไปไหนรวะ"

ธาดาถามด้วยน้ำเสียงห้วนๆ เมื่อเห็นว่าเพื่อนสนิทนั่งกุมผ้าห่มเอาไว้ เขาเห็นไหล่ของเธอมีสายชุดชั้นในโผล่พ้นออกมา ถึงจะสนิทกันแค่ไหน แต่เขาก็มองว่าปกติเธอไม่ใช่คนที่ให้ผู้ชายมาถึงเนื้อถึงตัว

เขาอดหวั่นใจไม่ได้ว่าเมื่อคืนนี้อาจจะเกิดเรื่องที่ไม่เหมาะสม ขึ้น

"เออ! แกเองก็สภาพไม่ต่างจากเราหรอก"

"ฉิบหายแล้ว! เขาชอบอย่างหัวเสียเมื่อก้มมองสภาพตัวเอง"

"เออไง! เมื่อคืนนั้นมันเกิดอะไรขึ้นบ้าง เล่ามาเดี๋ยวนี้ละ"

แสนดีถามแล้วเครียดหนักกว่าเดิม เธอจำอะไรไม่ได้เลยนอกจากว่า

ตัวเองกำลังปาร์ตี้ที่บ้านพีท ก่อนจะตื่นขึ้นที่นี้...บนเตียงเดียวกับธาดา

"แกทำอะไรเรา!"

"ฉันจะไปทำอะไรแก เมื่อวานมาเป็นหมาทั้งคู่"

"ถ้าแกไม่ได้ทำ แล้วเราจะอยู่ในสภาพนี้ได้ยังไง"

"แกไม่คิดว่าแกอาจจะเป็นคนทำฉันบ้างหรือวะ"

"แกตบปากตัวเองเดี๋ยวนี้เลยนะ!"

"หะ! ดูขนาดนี้ใครจะกล้าทำอะไรแก"

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก!

ขณะที่ทั้งสองกำลังเถียงกันอย่างเอาเป็นเอาตายว่าใครเป็นคนทำอะไรใครก่อน เสียงเคาะประตูหน้าห้องของธาดาก็ดังขึ้น ทั้งสองคนมองหน้ากันด้วยความตกใจ เพราะมันคงไม่ดีแน่หากมีใครรับรู้เรื่องเมื่อคืนนี้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคนที่มาหาเป็นบรรดาสาว ๆ ของธาดา!

"ก๊ิกแกมาหาหรือเปล่า"

"ไม่เคยนัดก็มาแต่เข้าขนาดนี้หรือ"

"ใช่สิ! ส่วนใหญ่ก็อยู่ด้วยกันตอนกลางคืนแล้วได้รุ่งเลยใช่ไหม"

"อย่าหาเรื่องได้มัยแสนดี นี่มันใช้เวลาหรือ!"

ธาดาทำหน้าที่ใส่คนที่กำลังเครียดจนเส้นเลือดในสมองแทบระเบิด ก่อนที่เขาจะรีบพลิกตัวลงจากเตียงแล้วดึงกางเกงยีนที่ร่นลงมาจนเห็นขอบกางเกงใน Calvin Klein สีดำดูฮอตเป็นบ้าขึ้นมา

"นั่นแกก็รีบแต่งตัว เดี่ยวฉันออกไปเปิดประตู ส่งสัสไอ้พีทจะมา"

"เราหลบอยู่ในห้องนี้จนกว่าแขกของแกจะกลับไม่ดีกว่าหรือ"

"แต่ถ้าเป็นไอ้พีทก็ไม่จำเป็นต้องหลบหรือ"

"ทำไม"

"มันเป็นคนมาส่งเรานะ มันรู้อยู่แล้วล่ะว่าแกค้างที่นี้"

"ใช่สินะ นั่น...ถ้าคนข้างนอกไม่ใช่ไอ้พีท เราไม่ออกไปนะ"

"แล้วแต่แกละกัน"

ธาดารูดซิปกางเกงและติดตะขออย่างคล่องแคล่วก่อนจะรีบเดินออกจากห้องนอนทั้งๆ ที่ยังไม่ใส่เสื้อ แสนดีก็อยากจะชมอยู่หรือว่าเขา

ดูดีมากทั้งรูปร่างหน้าตา แถมยังเท่และฮอตเหมือนพวกนายแบบอินเตอร์ ไม่มีผิด แต่...เพราะเขาคือเพื่อนสนิทที่รู้ใจรู้ฟุ้งกันหมด เธอจึงคิดอย่างนั้น ไม่ลง!

17

ร่างบางริบพลิกตัวลงจากเตียงก่อนจะหุบเสื่อกล้ำสี่ดากับกางเกงยีนส์กินี่สีน้ำเงินเข้มขึ้นมาสวม จากนั้นก็เสยผมยุ่งๆ ให้ดูเป็นทรงขึ้นแม้จะช่วยเหลืออะไรไม่ได้มาก เพราะผมเธอยกคอกและค่อนข้างฟูอยู่แล้ว...แสนดีयोगไปเปิดประตูห้องนอนแบบแง้มๆ ดู พอเห็นว่าคนที่มาหาคือพี่จริงๆ เธอจึงตัดสินใจเดินตามธาดาดออกไป

"ว่าไง" พี่ทักทายแสนดีพร้อมรอยยิ้ม

"ไม่ว่าอะไรออก"

"สีหน้าแกดูไม่สดชื่นเลยนะ หหมดแรงตั้งแต่เมื่อคืนนั้นหรือ"

"คงงั้นมั้ง ว่าแต่เมื่อคืนแกมาส่งเรากับธาดาที่นั่นใช่ไหม"

แสนดีไม่มีอารมณ์ล้อเล่นจึงถามเข้าเรื่องโดยไม่สนธาดาที่นั่งหน้าเคาน์เตอร์อยู่ข้างพี่ เธอคิดว่าบางทีพี่อาจจะเป็นคนที่มีเรื่องทุกอย่างมากที่สุด เพราะเขาเป็นคนมาส่งเธอกับธาดาเมื่อคืน

"ใช่สิ! แกไม่รู้หรือว่าฉันมาส่ง"

"รู้...แต่ถามเพื่อความแน่ใจอีกที"

"ความจริงฉันก็อยากไปส่งแกถึงที่ห้องเสื้อหรือหอกนะ แต่กลัวว่าพวกพี่สาวแกจะฉีกอกฉันเอา แล้วแกสองคนก็เมากันซะขนาดนั้น ฉันเลยหมดความพยายามในการจะขับรถไปส่งแก"

"เมื่อคืนเรากับธาดาเมามากงั้นหรือ"

"แกละเมาจนหลับไปแล้ว แต่ไอ้ธาดานี้ยังพูดจากรู้เรื่องอยู่นะ แล้วถามทำไมวะ" พี่ทำเหมือนยังไม่รู้เรื่องอะไร แต่แล้วเขาก็เริ่มใช้ความคิดปะติดปะต่อเรื่องราว แล้วสีหน้าก็ดูหวาดหวั่นเมื่อคิดอะไรบางอย่างขึ้นได้ "เมื่อคืนฉันส่งแกสองคนไว้ที่โซฟานะ แล้วทำไมไปโผล่ในห้องนอนทั้งคู่แล้ว..."

"บ้าเอ๊ย! ฉันทำอะไรลงไปวะเนี่ย"

ธาดาที่นั่งเฝ้ามองมาตลอดสบถอย่างหัวเสียจนทำให้แสนดีกับพี่ทงเงยไป

พีทมองแสนดีอย่างมีคำถามและขอการยืนยันที่ชัดเจนกว่านี้ แต่แสนดีก็ไม่ได้พูดอะไร ทำให้พีทเข้าใจไปโดยปริยายว่าเมื่อคืนเกิดอะไรขึ้นบ้าง ใช่! แสนดีกับธาดาน่าจะมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งซึ่งอย่างไม่ได้ตั้งใจ และพวกเขาก็กำลังคิดว่ามันไม่ควรเกิดขึ้นเลย เพราะที่ผ่านมาพวกเขาสนิทกันเหมือนเพื่อนผู้ชาย ไม่มีใครคิดว่าจะเกิดเรื่องแบบนี้

แม้แต่ตัวแสนดีเองก็ตาม...

"แล้วจะเอาอย่างไรกันดี" พีทถามหลังจากที่ทุกคนเงยไปนาน

"ช่างมันเถอะ! พวกแกสองคนแค่อย่าพูดถึงเรื่องนี้อีก ลืมมันไป และเก็บมันเป็นความลับ...แค่นี้ก็คงไม่มีปัญหาอะไรแล้ว" คำตอบของแสนดีทำให้ธาดากับพีทมองหน้ากัน น้ำเสียงและสีหน้าเธอนิ่งเรียบจนพวกเขาแปลกใจ "บางที่เมื่อคืนนี้มันอาจไม่มีอะไรเกิดขึ้นก็ได้ เพราะเรายังรู้สึกปกติ"

"แก...?" พีทกับธาดามองหน้าแสนดีอย่างไม่เข้าใจ เธอเป็นผู้หญิงแต่กลับบอกว่าให้ลืมเรื่องเมื่อคืนเนี่ยนะ! ต่อให้เธอจะแมนแค่ไหนก็ไม่น่าจะถูกมันได้หน้าตาเฉยขนาดนี้

"เรากลับละ"

แสนดียิ้มมุมปากก่อนจะเดินไปสวมรองเท้าปลายแหลมสีดำของตัวเอง แล้วเดินออกจากห้องไป ในขณะที่พีทกับธาดาได้แต่มองหน้ากันอย่างตตะลึงกับการตัดสินใจของเธอ

เขาสองคนไม่รู้หรือรู้ว่าที่แสนดีตัดสินใจเช่นนี้เพราะไม่อยากจะพวกเขาลำบากใจและไม่อยากให้ความเป็นเพื่อนต้องเปลี่ยนแปลงไป มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นด้วยความไม่ได้ตั้งใจ

เธอเข้าใจทุกอย่างดี...

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

